

शेणगांव येथील सणगरांची सहकारी सोसायटी

म. शं. आठवले

वाई तालुक्यांतील सुटेकर घनगरांच्या घोंगडी विणण्याच्या धंद्यासंबंधीं श्री. म. भा. जगताप यांनी केलेली पाहणी आणि निष्कर्ष * अर्थविज्ञान, वर्ष २, अंक १ मध्ये वाचावयाला मिळाले. दुसऱ्या एका खेडेगांवांत या धंद्याची तपशीलवार पहाणी करीत असतांना जी माहिती उपलब्ध झाली ती या लेखांत दिली आहे. घोंगड्या विणण्याच्या ग्रामीण व्यवसायांत भांडवल-पुरवठा, बाजारपेठेची अनुकूलता आणि विक्रीची व्यवस्था इत्यादि बाबतीत मेणाऱ्या अडचणी दोन्ही ठिकाणीं सारख्याच असून सहकारी पढतीनें अशा अडचणींना तोड देण्याचा प्रयत्न दोन्ही ठिकाणच्या विणकरांनी केलेला दिसतो. सारखेपणा असूनहि दोन गांवांतील धंद्याच्या परिस्थितींत आज फरक पडलेला दिसतो; असा फरक पडण्याच्या कारणांची भीमांसा उपयुक्त ठरेल. तुलनात्मक दृष्टीनें असा अभ्यास करण्यासाठी उपयोगी पडेल अशी माहिती पुढे दिली आहे.

शेणगांव या खेड्यांत सणगर या जातीचे लोक आहेत, व ते घोंगड्या विणणे व विकणे हा व्यवसाय करतात. त्यावृद्धीची माहिती देण्यापूर्वी या गांवाबृद्ध व लोकांबृद्ध थोडा तपशील देणे योग्य होईल. कोल्हापूर जिल्ह्यांतील भुदरगड तालुक्यांत शेणगांव हें गांव आहे. गारणोटी या सध्यांच्या तालुक्याच्या ठिकाणापासून तें अंदाजे तीन मैलांवर वेदंगंगा नदीच्या कांठावर वसलेले आहे. हा तालुका एकंदरीत डोंगराळ असून सरासरी पावसाचें प्रमाण ८० ते ९० इंच आहे. त्यामुळे पुरुष कंगल आहे. तालुक्यांत दलणवळणाचीं साधने फार अपुरीं आहेत. पावसाळ्यांत पुरुष कंगांचीं दलणवळण जवळजवळ बंद असते. उन्हाळ्यांतहि पुरुष कंगांना पायींच जावे लागते. कोल्हापूर-गारणोटी-पाटगांव ही एकमेव पक्की सडक आहे. मुख्य पीक भाताचें आहे. फक्त वेदंगंगेच्या खोन्यांत अलीकडे बराच ऊंस पिकविला जातो. एकंदरीत भाग मागासलेला व दरिद्री असा आहे.

शेणगांव गांवाचें क्षेत्रफळ अंदाजे तीन चौरस मैल असून तेथील फक्त २५ टक्के जमीन लागवडीखालीं असून वाकी जंगल आहे. गांवाची लोकसंख्या सन १९४१ साली १४६० होती ती आतां १९६० मध्ये अंदाजे १८०० असावी. हिंदूमधील बहुतेक जातीचे लोक, तसेच मुसलमान व खिल्फिलघर्मीय लोक येचे बाढळतात. बहुतेकांचा पिढीजाद व्यवसायच आहे. शेतीवर संपूर्णपणे अवलंबून असलेला समाज अंदाजे २५ टक्के आहे. बाकीचा समाज थोडी शेती व वाकी इतर व्यवसाय आणि व्यापार-उदीम करणारा आहे. सुमारे २५ वर्षांपूर्वी ह्या भागांतील व्यापाराचे शेणगांव हें मोठे व जुने केंद्र होते. पूर्वीचे तालुक्याचे मुख्य ठिकाण असलेल्या भुदरगडाकडे जाणारा रस्ता आणि रत्नागिरी जिल्ह्याकडे जाणारा व बैलावरून होणाऱ्या वाहुकीचा रस्ता या गांवावरून असल्यामुळे त्याला बाजारपेठेचे महत्त्व पूर्वी होते.

गारणोटी हें तालुक्याचें ठिकाण झाल्यापासून मात्र शेणगांवचे महत्त्व कमी होऊन गारणोटी व कडगांव या गांवांकडे व्यापार वळला असून शेणगांवची स्थिति सालावत मेली आहे.

* जगताप म. भा., “ एका खेडेगांवांतील घोंगड्या विणण्याच्या धंद्याची पाहणी ”, अर्थविज्ञान, वर्ष २ अंक १, पृष्ठे १५-२८.